

Csatazene és erotikus Boszorkány-muzsika

Készített már darabot a népzene mellett klasszikus művekre, rockzenére, operettre, kortárs kompozícióra, de szavalatra és két összeütött fa hangjára is. A Magyar Nemzeti Táncegyüttes és a Honvéd Együttes művészeti vezetője úgy véli, sokkal könnyebb a koreográfusnak kész zenére alkotnia, s az szintén lényeges, hogy az adott muzsika megfelelő tempójú legyen. Zsuráfszky Zoltánnal beszélgettünk.

„Mindig szükség van az adekvát zenére, anélkül nem megy a koreografálás. Langyos, rossz muzsikára, 'presszózenére' nehéz kitalálni valamit. Szerencsére én mindig kiváló zenék közül válogathattam, bár olykor előfordult az is, hogy átdolgozásra visszaadtam egy-egy részletet. A néptáncban dolgozó zeneszerzők, együttesek közül szinte mindenkivel készült már darabom annak ellenére, hogy a hivatásos együtteseknél nagyon későn lett része a mindennapi munkának az élőzene. Az már irigylésre méltó helyzetnek számított, ha a hivatásos együttesek próbáin népzenei játszó zenekarok muzsikáltak.

Fiatal táncosként már Sebő Ferenc kísért dorombjával egy tévés vetélkedőn. S amikor életre hívtam a Párhuzam nevű csoportomat – ami új táncos irányzatot mutatott, eltérőt az addig jellemző Mojszejev-stílustól –, a mi előadásainkat már népzenei együttesek kísérték, velük terjesztettük a táncművelést vidéken is. A Sebő együttes után a Muzsikással is sokat szerepeltünk, feleségem, Zsuzsika gyakran énekelt is velük. Csoóri Sanyi, Éri Péter számai meghatározó szerepet játszottak művészi munkámban. A zenekaraink sorába került aztán a Téka, majd az Ökrös Zenekar, de dolgoztam Nikola Parovval vagy a Kalyi Jaggal is. Jól ismertem a legkiválóbb cigányzenészeket, egy időben sokat jártunk le Nagyecsed környékére gyűjteni. A Gipsy Spirit elnevezésű amerikai turnénkat Balogh Kálmánnal, az ő Gipsy bandjével zeneltük végig. Rossa Lászlóval – aki később több koreográfiám zeneszerzője lett – Györgyfalvy Katalin próbatermében ismerkedtem meg 1971-ben, amikor fiatal táncosként a fővárosba kerültem, és ellátogattam a Vasas együtteshez. Rossa tanár úr verte ott a zongorát, nagyon jó, sűrű tempót játszva. Amikor 1991-ben a Budapest Táncegyüttes művészeti vezetője lettem, már rendszeresen szükség volt zeneszerzőre is, nem csupán zenei szerkesztőre. Ettől kezdve Rossától is kértem tematikus darabokat: először a mesedarabjaimhoz, aztán a Monarchia című estemhez, majd A Drakula utolsó táncához.

Kedves barátom, Kiss Ferenc különleges szerepet tölt be az életemben, sok kedves koreográfiám zeneszerzője. De válogattam kész darabokat a Kaláka együttestől is. Ezek közé

Zsuráfszky Zoltán: „Saját együttesem muzsikusait is arra sarkallom, hogy komponáljanak a darabjaimhoz”

tartozott például Huzella A walesi bárdokra írott műve, amelyhez koreográfiát készítettem. Idén, az Arany-év alkalmából ismét előadjuk június 26-án a Petőfi Irodalmi Múzeumban. A Tenkes kapitánya című darabom zenéjének Sebő Ferenc volt a szerzője, aki kiválóan ért a középkori ugrós táncokhoz, a Benyovszky pedig a Ghymes együttes dalaira született, majd a Dózsa táncjátékomhoz is Szarka Tamás írt zenét. Őt kértem meg, hogy a Boszorkány-jelenethez komponáljon igazán erotikus muzsikát. Ennél a darabnál csatazenékre is szükség volt, azt pedig Makó Peti, a Csík zenekar zenésze készítette. Ma már egyébként a saját együttesem muzsikusait is arra sarkallom, hogy komponáljanak a darabjaimhoz. Szabó Dániel írt zenét az új, Kiegyezés című előadáshoz, Papp István Gázsa pedig a Sárkány-meséhez.

Ha végignézem a repertoáromat, a klasszikus művek sem maradtak ki, hiszen koreografáltam Carmina Buránát, Bartók-művet, de Székely fonót, Hány Jánost vagy Bánk bán palotást is, de rockzenével is szintén szívesen dolgozom. Szeretem Szőrényi Levente darabjait, koreografáltam az István, a királyt és az Árpád népét is. Mindegy klasszikus, rock vagy népzene – a lényeg: jó és jól táncolható zene legyen!”

A Honvéd Együttes honlapja: www.honvedart.hu